

10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ

† Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυμφοδώρας τῶν μαρτύρων (†305-311). Ἀνάμνησις θαύματος τῆς Ὑπ. Θεοτόκου ἐν Ὁρχομενῶ Βοιωτίας (†1943).

Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν γ'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 2556/5.7.1993 ἐγκυκλίῳ τῆς Ἱ. Συνόδου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἐθνομαρτύρων Χρυσοστόμου Σμύρνης, Ἀμβροσίου Μοσχονησίων, Γρηγορίου Κυδωνιῶν, Προκοπίου Ἴκονίου, Εὐθυμίου Ζήλων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν μαρτύρων (1922). Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν (ποίημα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πατρῶν κυροῦ Νικοδήμου) ὑπάρχει ἐν ἰδιαίτερά φυλλάδι.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν

τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου, καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς' καὶ τῆς ἑορτῆς γ' εἰς δ'.

Ἦχος Πάφ

Κ^{Πα} υ ρι ι ε ε κε ε κρα α α ξα α προ ος σε
ει σα κου ου σο ο ον μου ε ι σα κου σο ο ον μου
Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε ε ε κρα
ξα α προ ο ος σε ε ι σα α α α κου σο ον
μυ προ ο ο σχες τη φω νη η η τη ης δε η η η
σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με
ε προ ο ος σε ε ε ι σα κου σο ον μου Κυ υ ρι ι
ε

Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η προ ο ο ο σευ ευ
χη η η μου ως θυ μι α α μα α ε νω ω ω πι

ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ω ω ων χει ρω
ω ων μουου θυ σι ι α ε ε ε σπε ε ρι ι νη
η ει σα κου σο ον μου Κυ υ ρι ι ε

Ἡ Στιχολογία.

πχ

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις

Συν αν θρωποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι
ι α αν και ου μη συνδυ α σω με τα των εκλεκτων αυ
των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει
με ε λαιον δε α μα ρτω λου μη λι πα να α τωτην κε φα
λη ην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου ενται σευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
κρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν
θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλ
μοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χη ην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη
σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων
την α νο μι ι αν

Π ε σου ν ται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε^{Πα} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μουτην θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γγε λω

Ε^{Πα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το Πνευ μα μου και συ

εγ νωστας τρι βους μου

Ε^{Πα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κου ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Δι} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο

εκ ζη των την ψυ χη ην μου

Ε^{Κε} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζωντων

Π^{Κε} ρο ο σχεσπος την δε η σι ιν μου ^{ν'} ο ο τι
^υ ε τα πει νω θηνσφοδρα ^q

Ρ^{Δι} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ^{Πα} ο τι ε
^υ κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ^q

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ^Δ του ε ξο
^χ
μο λο γη σασθαιτω ο νο ο μα τι ι ι ι σου ^π

Δ^{Πα} ι α του τι μι ου σου Σταυ ρου ου Χρι ι ι
^υ στε δι ι α α βο ο λον η η η η η
^{Κε} σχυ υ υ υ νας ^π και δι α της Α να στα σε
^{Δι} ω ω ω ως σου ^υ το κε ε εν τρο ον ^{Πα} της α μαρ τι
^π ι ι ας η ημ βλυ υ υ νας και ε ε σω ω ω
^{Κε} σα ας η η μας ^υ εκ των πυ λω ω ω ν του θα
^{Πα} να α α α του ^υ δο ξα ζο μεν σε μο νο γε ε νε
^Δ ε ε ες

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,

εὐχάρισται
εὐχάρισται

ποδωώωωμοι

Ο ^{Πα} την Α να στα σιν δι δους τω γε νει των α αν
 θρω ω ω πων ως προ βα α τον ^{Δι} ^{Πα} ε πι σφα γη η ην
 η η η η η χθη ^{Κε} ε φρι ι ξα αν του ου τον οι οι
 α α αρ χον τε ες του Α α α α δου ^{Δι} και ε
 πηρ θη η σαν πυ υ λαι ο δυ υ νη η η η ραι ^{Κε} ει
 σε λη λυ θε γαρ ο Βα σι λευς της δο ο ο ξη ης
 χρι ι ι στος ^{Πα} λε ε γων τοις εν δε σμοι οις ε ξε
 ε ε ε ελ θε ε ε ε τε ^{Πα} και τοις εν τω σκο τει
 α να κα λυ υ πτε ε σθε ^{Δι}

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,

εὐχάρισται
εὐχάρισται

κουσον τη ης φω νη η η ης μου

Μ ^{Κε} ε γα θα α α αυ μα ^{Πα} ο των α ο ρα τω ων
 Κτι ι ι στης δι α φι λαν θρω πι αν σα ρκι πα α

θων α νε ε στη ο ο α θα α α α να α α
 α τος δευ τε πα τρι αι αι αι των ε ε θνωων του ου
 τον προ σκυ νη η η η σω ω ω ω μεν τη γαρ αυ
 του ευσπλα αγ χνι ι ι α εκ πλα α α νης ρυ
 σθε ε ε εν τες εν τρι σιν υ πο στα σε σιν ε ε ε
 να α θε ε ον υ μνειν με ε μα θη η κα α μεν

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα
 εις την φω

νην της δε η η σε ω ω ω ως μου

Εσπε ρι νην προ σκυ νη σιν προσ φε ρο μεν σοι τω α

νε σπε ε ε ρω ω φω ω τι τω ε πι τε λει των

αι αι ω ω ω νων ως εν ε σοπτρω δι α σαρκ ο ος λα

αμ ψαν τι ι τω κο ο ο ο σμω και με ε χει ις

Α δου κα α τελ θο ο ο ον τι και το ε κει σε

σκο ο ο τος λυ υ σα α αν τι και το φως της α

να στα σε ε ως τοις ε ε θνε σι ι δει ει ει ξα α α

αν τι ^{Πα} φω το δο τα Κυ ρι ι ε δο ο ξα α σοι ^Δ ^δ

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται; ^Δ ^δ ^Χ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε στιν ^Π ^ρ

Τ ^{Κε} ον αρ χη γον της σω τη ρι ας η μων Χρι στο ον δο

^Μ ^{Κε} ξο ο λο ο γη η η σω ω ω μεν ^{Δι} ^μ αυ του γαρ εκ

νε κρων α να στα αν τος κο σμος εκ πλα α νης σε

ε σω ω ω σται ^{Κε} ^Π ^ρ χαι ρει χο ρο ος Α αγ γε ε λων φε

ε ε ευ γει δαι μο νων πλα α α νη ^{Πα} ^μ Α δαμ πε

σων α νι στα α ται δι α α βο λο ος κα τη ηρ γη η

ται ^Δ ^δ

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ^Δ ^δ ^Χ ηλ πι σεν η

ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ^Π ^ρ

Ο ^{Πα} ι της κου στω δι ας ε νη χουν το υ πο των

πα ρα α νο ο ο μων ^{Δι} ^μ κα λυ ψα τε Χρι στου την ε

γε ερ σι ιν και λα βε τε αρ γυ υ ρι α α και αι

ει ει ει ει ει πα α α α τε ο τι η μων κοι
 μω ω με ε ε νων εκ του μνη μει ου ε συ λη η η
 θη ο ο νε ε ε κρος τις ει δε τις η κου σε νε
 κρον κλα πε ε εν τα α πο ο τε ε μα λι στα ε σμυρ
 νι σμε ε ε νον και αι γυ υ υ μνον κα τα λι
 πον τα και εν τω ω τα φω τα εν τα α φι α
 α α α αυ του μη πλα να σθε Ι ου ου δαι αι αι οι
 μα θε τε τα ας ρη σεις τω ω ν προ ο φη τω ω ω ν και
 γνω ω ω ω τε ο ο τι αυ τος ε στι ι ι ν α α
 λη η θω σ ο λυ τρω της του ου κο ο ο σμου και πα αν
 το δυ υ να α μος

Καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ποίοις εὐφημιῶν. Ἦχος Δι-θ

Στίχ. ζ. Ἄπο φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπο φυλακῆς
 πρωΐας
 ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ
 ρι ον
 οι οι οι οισ οι ευ τε λει ει ει εις χει ει ει

λε ε ε ε σιν ευ φη μη η σω ω ω με εν

νυ υν τή η ην τε χθει ει σαν την α γι ω τε ε

ε ε ραν τη ης κτι ι ι σε ε ε ε ως και τι μι

ω τε ε ρα α αν υ πα αρ χς ς ς ς σαν Χε ρς

βιμ και παν των τω ω ων Α γι ι ων τον θρο ο νον τς

Βα σι λε ω ω ως τον α α σα α α λε ε ε ευ

τον τον οι οι κον εν ω κα τω κη η η σεν ο

ο Υ υ υ ψι ι ι ι στος την σω τη ρι ι α

α αν τς κο ο σμς τς Θε ς ς α γι ι ι ι

α α α α σμα την πα ρε ε ε ε χς σα αν

τοι οι οισ πι ι ι ι στοις εν τη θει ει α γεν

νη η η σει α αυ τη η ης το με γα α ε ε ε

λε ε ε ε ος

Στίχ. η. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ

λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
εκ πα σω ων

των α νο μι ω ω ων αυ του

Ποίοις οί εὐτελεῖς χεῖλεσιν, ...

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

παν τε ες οι λα α οι
Π οι οι οι α πνευ μα τι κα α α α Α α α
σμα α α α τα νυν προ σα α ξω ω ω με εν
σοι οι Πα α α να γι ι α τη γαρ εκ της στει ει
ει ει ρας κυ υ η η η σειει ει ει σθ α πα ντα
τον κο ο σμο ον η γι ι α α α α σας και Α
δαμ δε σμων α πέ ε ε λυ τρω ω σω και Ε ευ αν
εκ των ω δι ι νων η λε ευ θε ε ε ρω ω ω
σας Α γγε ε λων δι ο χο ροι οι συ υν ε ο ορ
τα α α ζ ς ς ς σιν ο ς ρα νο ος τη
γη η χαι αι ρει και ε πι κρο ο τς ς σιν
αι ψυ χαι αι αι των Δι ι και αι αι ω ω ν Ω ω δας
πι στω ως α να κρα α α α ζ ς ς ς σαι εις
δο ξαν των γε νε ε θλι ι ι ω ω ω ω ν σθ

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
τοῦ Κυρίου

με νειεις το ο ον αι ω ω να
Τι ι ι ι να τα φο βε ρα α α α Α α α
σμα α α α τα α προ ση η ξα α αν σοι οι
το ο τε ε ε Παρ θε ε νε κυ κλω σθ τε χθει ει
ει ει σης ι ι στα α α με ε ε ε ναι κο ραι χαρ
μο συ υ νω ω ως χο ρε ευ ς ς ς ς σαι και
θαμ βη τι κως α νά α α βο ω ω σαι ε ε τε
ε χθη τδ Βα σι λε ω ω ως το πα α λα α α
τι ι ι ι ον ε εκ λα αμ πει η κι βω τος τδ
ς ς α γι α α α σμα α α α τος πυ υ λαι η η
νοι χθη η η σαν στει ει ραι τδ Θε ς ς γα αρ πυ
υ υ λη ευ τε κνι ι ι ι αν τω ων α α α
ρε ε ε ε των ει σα γει βρα α βευ ς ς σα ει ρη
νην και με γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

Δόξα. Τῆς Ἑορτῆς.

Σεργίου Ἀγιοπολίτου.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Ε ν ευ ση μω η η με ε ε ρα α ε ο ο

ορ της η η μω ων σαλ πι σω ω μεν πνευ ε ευ μα α

τι κη κι ι ι θα α α α ρα η γαρ εκ σπε

ερ μα το ος Δα αυ ιδ ση με ρο ο ον τι κτε ε ται

η Μη τη ηρ της ζω ω ης το σκο ο το ο ος λυ υ υ

υ υ ς ς ς ς σα τϛ Α δαμ η η α α

να α α α α α α πλα σις και της Ευ ας η

α α α να κλη η σις της α φθα ρ σι α ας η πη η γη

και της φθο ρας α απα λ λα α γη η η δι ης η

μει ει ει εις ε θε ε ω θη η με εν και τϛ θα

να α τϛ ς ς ε λυ τρω ω ω ω θη η η η

μεν και βο η η σω μεν α αυ τη συν τω Γα

βρι η η ηλ οι οι πι ι ι στοι ^Δ Χαι ρε Κε χα ρι
 τω ω με ε ε νη ο ^{Νη} Κυ υ ρι ι ος με ε ε ε ε
 τα α α α σθ ^Δ δι α σθ χα ρι ι ζο ο
 ο ο ο ο με ε ε ε νος ^Δ η μι ιν το με γα
 ε ε ε λε ε ε ε ος ^{Νη}

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος Πά Πα ρ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας
 αι αι ω ω ω νας ^Δ των αι ω ω νων α α α μην ^Π
Ε ν τη ε ρυ υ θρα θα α λα α α α σ ση ^Π
 της α πει ρο γα μου ου νυ υ υ μ φης ει ει κων δι ι ε
 γρα α α α φη η πο ο ο τε ^Π ε κει Μω υ σης
 δι αι ρε ε της του ου υ υ υ δα α α α τος ^{Κε}
 εν θα δε ε Γα α βρι ι ι ηλ υ ^{Κε} πη ρε τη ης του
 θα α α α αυ μα α α α τος ^Π το τε τον βυ θον
 ε πε ζε ευ σεν α βρο χω ως Ι ι σ ρα α ηλ ^Π νυ υ υ ν

δε τον Χριστον εγεννηησεν αασποορωσ
 η Παρθεεενοος ηθαλαασσαα
 μετατηνπαροδοντουου Ιισρααηλεε
 μεινεναααβαααατος ηααα
 ααααμεεεεηαααμεεμπτοοο
 οοωοοοοοοος μετατηνκυησιν
 τουΕμμανουηηλεμειεινενααααα
 φθοοοορος οωωωωνκαιαιπροοων
 καιφαινειωςανθρωωποος Θεεος ελεησοον
 ημααααααας

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῆμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

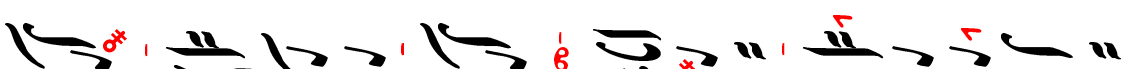
Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Φως ι ι λααροοον αγι ι αας

 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ

 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι

 στε ε ε ε ελ θο ο ον τεϛ ε πι τη η ηην

 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

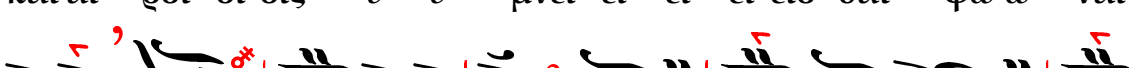

 δο ον τε εϛ φω ω ωϛ ε σπε ρι ι νο ον

 υ υ μνϛ ϛ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο

 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α

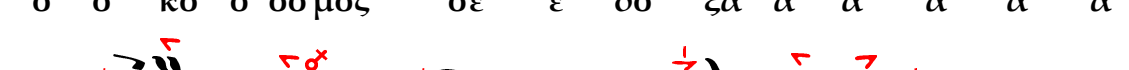

 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

 και αι ροι οι οϛ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

 αι αιϛ αι σι ι ι αιϛ Γι υι ε ε Θε ε ϛ

 ϛ ϛ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϛϛ δι ι ο ο ο

 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α

 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ.

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν

ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὴς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος π̄ϛ̄ Κε ρ

Σ ε τον σα ρ κω θεν τα Σω τη η ρα Χρι στον και
των ου ρα νων μη χω ρι σθε εν τα εν φω ναις ασ μα των
με γα λυ νο μεν ο τι σταυ ρον και θα να τον κα τε
δε ε ξω δι α το γε νος η μων ως φι λα α αν θρω
πος Κυ ρι ος σκυ λευ σας Α δου πυ υ λαστρι η με ρος α
νε ε στης σω ζωντας ψυ χας η η μων

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ῶν ἢ ἀκροστιχίς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμήν,

τὸ δὲ Ἀμήν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

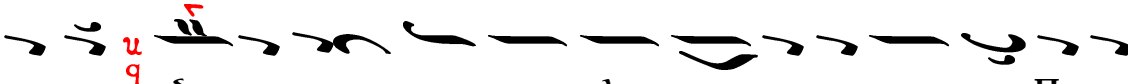

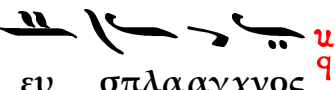
Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνε-

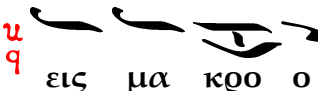
δύσατο Κύριος δύναμιν και περι ε ζω σα το

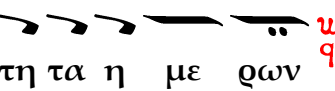
N υ γει ει σης σου της πλευ ρας ζω ο δο
τα κρου νους α φε σε ως πα σιν ε ξε βλυ σας ζω ης
και σω τη ρι ι ας σα ρ κι δε θα να τον κα τε δε ζω
α θα να σι αν η μιν δω ρου μενος οι κη σας τα φω
δε η μας η λευ θε ρω σας συν α να στη σας σε αυ
τω εν δο ξως ως Θε ος δι α του το βο ω ω μεν
φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

Στίχ. β΄. Καί γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην,
η τις ου ου σα
λευ θη σε ται

Η ε νη σου η σταυ ρω σις και η εν Α δη κα θο
δος φι λαν θρω πε υ πα αρ χει σκυ λευ σας γαρ αυ τον
και τους πα λαι δε σμι ι ους συ να να στη σας σε αυ τω
εν δο ξως ως Θε ος τον Πα ρα δει σον α νοι ξας
α πο λα βειν του ου του η ξι ω σας δι ο και η μι
ιν τοις δο ξα ζου σι την σην τρι η η με ρον ε

 γεροσιν ^u₉ δω ω ρησαι ι λα σμον α μα ρτι ων Πα ρα

 δει ει ει σου οι κη τορας ^u₉ κα τα ξι ων ως μο νος

 ευ σπλααγχνος ^u₉

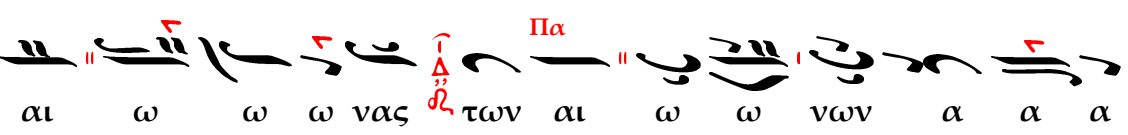

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε,
 εις μα κρο ο

 τη τα η με ρων ^u₉

O δι η μας σαρ κι πα θος δε ξα με νος
 και τρι η μερος εκ νε κρων α να στας της σαρ κος η
 μων τα πα α α θη θε ρα πευσον ^u₉ και α να στησον

 εκ πταισμα των χα λε πων φι λανθρωπε και σω σον η μας ^u₉

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Πα ρ

Δ ^M ο ξα α Πα ^{Πα} τρι ι ι ι και αι ^Π₉ Γι υι υι ω

 και α γι ω ω ^M Πνε ευ μα α α τι ^Π₉
K ^{B8} αι νυ υ υ υν και α α ^Δ₉ ει και εις τϛ ϛ ϛ

 αι ω ω ω νας ^{Πα} των αι ω ω νων α α α

 μην ^Π₉

ι Α γγε λω προο ρη σε ως γο νο ο ος παν σε επ
 τος εξ Ι ω α κειμ και της Αν νηστων δι ι και αι αι
 ων ση με ρον προ ο ο η η ηλ θε ες Πα α αρ
 θε ε ε ε νε ρα νος και θρο νος Θε ε ρ
 και δο χει ον κα θα α α ρο τη η τος την χα ραν
 προ μη νυ ρ ρ ρ σα α παν τι ι τω ω ω
 κο ο ο ο σμω της ζω η η η ης η η μων
 προ ο ο ξε ε ε ε νε κα τα ρας α ναι ρε ε
 σις ευ λο γι ι ας η αν τι ι ι δο ο ο ο
 σις δι ο εν τη γεν νη σει σϛ Κο ρη θε ε ε
 ο κλη η τε την ει ρη νη ην αι τη σαι αι
 και ταις ψυ χαις η μω ων το με γα α ε λε ε
 ο ο ο ο ο ος

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ

Ῥοδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Nūn ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
 εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
 κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν
 καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

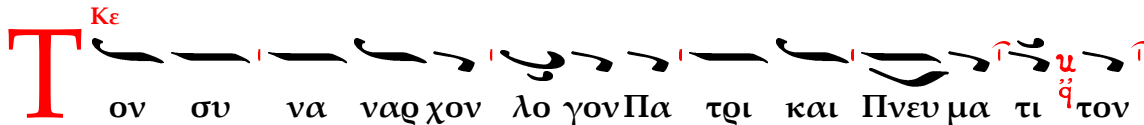
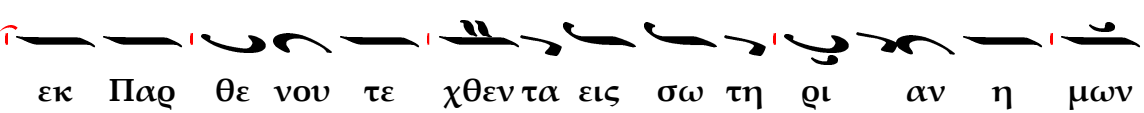

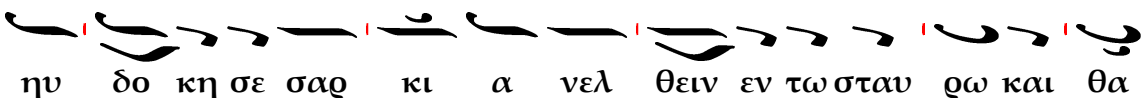
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος π̣ά̣ ◀ Κε ϝ

Τ^{Κε} **Τ**^{Κε} **Τ**^{Κε} **Τ**^{Κε}
ον σου να ναρχον λογον Πα τρι και Πνευμα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεντα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
ην δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα

να τον υπομειναι και εγειραι τους τεθνε
ωωτας εν τη ενδοξω αναστασει αυτου

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ

Η γεννησις σου Θεοτοκεχαραν εμη νυσε
παση τη οικουμενη εκ σου γαρ ανετειλεν
ο ηλιος της δικαιοσυνης Χριστος ο Θεος η
μων και λυσαστην καταραν εδωκετην ευλογι
ι ιαν και καταργησας τον θανατον εδωρη
σα το ημιν ζωην την αιωνι ο ο ον

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *